

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre 5 „ — „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

Hirdetéseket felyesz s rendkívül
olcsó áron közöl a kiadóhivatal.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-u. 45. sz.
a Wagner és Szelényi (ez-
előtt Gedeon és Tsa) nyom-
dája. Ide küldendők a lap
szellemi részét illető köz-
lemények, valamint az
előfizetési díjak, hirde-
tések, nyiltterek és rek-
lamációk.

POLITIKAI LAP. A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PART KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Groszman J. antiquar-üzletében, Falkenstein S. dohánytözsdejében, Hesz Jenő, Gubás F., Groszmann J. és Nagy Lajos fűszerkereskedésében kapható.

Tekintély.

A tekintély nem terem fán, mint az alma. Pénzzel sem lehet összevásárolni, mint az országgyűlési többséget. Kierőszakolni sem lehet, mert ha lehetne, akkor a Tarnóczy-féle mindenre kapható emberek megszereznék annak, a ki őket erre kibérel. A hatalomtól is független, mert ha annak volna járuléka, akkor a „Borsodmegyei Lapok“ nem jajgatna annak elzüllése fölött. Szóval a tekintély valami olyan csodabogár, amire a Bánffy-féle embereknek szert tenni nem lehet, bármennyire fájhat is ez nekik.

De hát csakugyan lejárták a kormány és a Bánffy tekintélyét azok az átkozott ellenzéki zsrnások és ellenzéki szónoklatok? Uram Isten! Hát mikor volt ezeknek tekintélyük? Egy Bánffynak, egy Erdély Sándornak, egy Perczelnek, egy Fejérvárnak! Olyan vakmerő állítás az, hogy ezeknek az embereknek elzüllött a tekintélye, mintha egy állandó pillanatnyi pénzzavarban szenvedő atyánk fia azt állítaná, hogy a tárczáját tizezer forinttal elveszítette. Az ilyen ötleteket szánalom helyett csak kaczaj jutalmazhatja.

Nem uraim, a tekintélyt nem lehet olyan könnyen lejáratni, mint azt önök hiszik. Ezt elég sajnosan tapasztalhatják. Van-e a magyar közéletben ember, akit többet rágalmaztak és gyanusítottak, mint gróf Apponyit? Elmondották őt ultramontánnak, hazaárulónak, a bécsi reakcióval szövetkezőnek s vajjon sikerült-e őt lejáratni? Ugy-e nem! Mert az emberek nem olyan hiszékenyek, hogy tisztán az ujságcikknek után induljanak, hanem néha azok mellett a saját fejük véleményét is kikérik.

A tekintély soha sem függ külső körülményektől, de mindig az egyéntől. Legfőbb alapja a megbízhatóság. A ki előttünk tekintély, annak nagyobbak kell lenni, mint mi vagyunk, de nem külsőségekben, hanem belső vonásokban.

Ha azt látjuk, hogy tágabbkörű ismerettel és erősebb itélettel rendelkezik, mint mi; ha tetteinek önzetlenség a rugója: akkor önkénytelenül fölkelünk bennünk a tisztelet érzetét, mely követeli tőlünk, hogy mint kisebbek a nagyobb,

mint gyöngébbek az erős előtt meghajoljunk.

Ebben áll a tekintély. A kis emberek a maguk törekvéseit a nagyokéval egyesítik és azt megsokszorozzák. Mert jegyezzük meg jól, hogy a legnagyobb lángész önzetlen munkája is meddő marad, ha a tömeg attól a maga pártolását megtagadja.

Nos uraim, ilyen meghatározás mellett mire lehetne a mai kormány tagjai közül ráfogni, hogy megüti a tekintély mértékét? Hol látjuk a lángész és az önzetlenség együttes megnyilatkozását? Sehol! Ezért nincs ezeknek az embereknek tekintélyük sehol, még saját pártjuk előtt sincs, hisz ezek a szerencsétlenek is restellik, hogy ilyeneket kell szolgálniok.

Már most azt kérdelem én Erdély Sándor miniszter urtól, hogy olyan ember hazafiságában megiehet-e bízni, a ki Bach és Schmerling gyalázatos korszakában beállott u. n. Beamternek és szolgálta a nemzet akkori hóhérait? A ki a kenyérért megtagadta a hazát és a nemzetet? Vajjon feltehető-e az ilyen emberrel, hogy az alkotmányt meggyőződésből szolgálja és nem jogosult-e azoknak a kételye, a kik azt hiszik, hogy benne most is csak a régi, lelketlen Beamter lappang?

Vegyük Fejérváry urat, a ki szintén végig szolgálta a császárt s mikor végre a királyi honvédségbe átlépett, akkor is csak a császárt szolgálja tovább. Ezt az urat a bécsi mindenhatók féltékenysége helyezte a nyakunkra, hogy a honvédségből kiirtsa, meggyengítse és elsárga-feketézze a magyar szellemet.

Becsempészte a honvédséghez a swarzelb zászlót, a német nyelvet, a német tábornokokat, a „Gott erhalte“-t. Bakakáplár szájába való kantinos viccezekkel felel a hazafias aggodalmakra. Van-e magyar ember még a kormánypárton is, a ki meg van győződve arról, hogy Fejérváry velünk érez, a nemzetet és nem a bécsi köröket szolgálja? Hogy legyen hát a mi sneidig swarzelbünknek, a mi „pehegetőlönk“-nek magyar ember előtt tekintélye? Ezt az embert egy ország gyűlölete nem képes eltávolítani helyéről. De a halál majd csak

eltávolítja, mert hiába! a nemzet ellenségeinek már csak egy erős ellensége van, a ki velük is végezni tud: a halál.

Avagy a Darányi ur eszébe bizzunk, a ki a szocializmusról úgy nyilatkozott, hogy *ő annak okait nem kutatja, de a hol jelentkezik, ott kiméletlenül elfojtja?* Vagy tán a Vlasics türelmetlen zsenijében, aki a fölötti aggodalmában, hogy az utókor nem talál *érdemeket az ő szülőháza megmárványtábláztatására*, utólagosan végzendő halhatatlan tettekért, *önmagának előlegeztette* azt? Hát Pandur Dezső urnak az erőszak és durvaságon kívül miféle okai lehetnének a tekintélyre? A Bánffy ur személyéről ne is szóljunk, mert: *difficilis est satiram non scribere*, — ha még ő is tekintélyt követel az esze, avagy a multja után. Róla kiméletességből hallgatunk, mert Szent Simonra mondom! még tréfának is gonosz, hogy a Bánffy nevét a tekintélyiyl együtt emlegessük.

Nem a sajtó hát a hibás, ha kormányunk tagjainak nincs tekintélye. Mert az se nem adhatja, se el nem veheti senkitől.

De édes istenem! mit beszél a fizetett sajtó ennek a kormánynak a tekintélyéről? Mikor nincs ennek egyetlen tagja, mely a közepesség mértékén felül emelkednék. A *törpék minisztériuma* akar óriásnak látszani a közönség szemében? Engedelmet kérünk, de mégis sok, a mit tőlünk követelnek! Elégedjenek meg vele, ha a fizetettek magasztatása őket megteszi olyan halhatatlanoknak, a kik nagyobbak még — gróf Szapáry Gyulánál is.

Fáj nekik, hogy a tekintély járuléka, a tisztelet nem övedzi a Platói fejeket? De hát miért tiszteljük őket? Talán mert az oltalmuk alatt álló törvényt lábbal tiporják? Avagy mert az országot öt millióval megvásárolták, hogy az osztráknak eladhassák? Nem! ezeket az embereket nem a tisztelet, de a megvetés illeti mindazért, a mit tettek. E sivár-fejű és szívü apró önzők elégedjenek meg a hivatalosok szemérmetlen magasztatásával, de a független sajtótól kiméletlenségnél egyebet ne várjanak. Mert nálunk nem az a tekintély, a ki *fizet*, hanem a ki a közjót munkálja.

Nagy önkéntes végeladás

hatóságilag engedélyezve.

A „MENYASSZONY“-hoz címzett divat- és vászonruhában (Mähr-féle ház, Széchenyi-utca 92.) az üzlet teljes felosztása következtében.

Az áruraktár áll: bel- és külföldi ruhakelmékből, selyemből, különféle francia mosókelméből. Szőnyegek, függönyök, ágyszerítők, utazó pokróczok, valódi szepesi vászon, damasztok és mindennemű vászonzafélék, valamint kézimunkával himzett női fehérneműkből

Egyik ellenzéki képviselő az ország-házban legközelebb azt mondotta, hogy egyre megy, akár pénzes-tárczát, akár mandátumot rabol valaki. Pedig nem mindegy, mert a tárczatolvaj csak egyes embert károsít meg, az „ország uralkodás zsebtolvajai“, a kik erőszak és visszaélések árán jutnak mandátumokhoz, Magyarország 17 millió lakosságából mindenkinek ártanak. Az ilyen emberek rászolgálnak tehát a közmegegyezésre.

Csak hátrább hát az agarakkal ti félhivatalosok és szubvencziósok. Mert míg a Bánffy-féle képtelenséget és tudatlanságot, míg a Fejérváry-féle hazafiságot látjuk, addig tekintélyről és tisztelettről nekünk hiába beszéltek. Tőlünk egyebet nem várhatnak, mint a mit érdemelnek s ha rászolgálnak a sujtó kritikára, mi kiadjuk a részt belőle, bárhogy is fájjon ez a tekintélyre éhes gazdaitoknak.

— Borsodvármegye és a muszaj-ünnep.

A független, igaz hazafiság megülte a maga ünnepét márczius 15-én, impozánsul, diszesen, a nagy évfordulóhoz méltóan. A hivatalos tábor pedig készül egy másik ünnepre, a melyet Bánffy furlangja és hiperloyalitása fundált ki — április 11-ére, a muszaj-ünnepre. Miskolcz város hazafias közönsége, valamint Borsodvármegye lelkes községei mind megünnepelték már az 1848. év nagy eseményeinek emlékét, a vármegye székházában mégis nagy csendesen indítják a mozgalmat arra a dicsőségre, hogy a megye április 11-én diszközgyűlést tartson. Vármegyénk lakossága méltán kérdezheti: vajjon ki határozta azt meg, hogy a megye ünnepeljen. Addig a megyének nem lesz közgyűlése. Alkalmasint az állandó választmány fogja tárgyalni a muszaj ünnepre vonatkozólag parancsszóra hivatalosan benyújtott indítványt s esetleg a muszaj-ünnep program-

ját is megállapítják. Dicső dolog! A megye vezetői márczius 15-én, a Szemere Bertalan sirjának a megkoszoruzása s az ünnepélyeken való részvétel által a hazafiság sorsában igyekeztek magukat föltüntetni, április 11-nek megünnepelésével pedig mamelukoskodni akarnak; mert e nap megünnepelésének más célja nem lehet, mint hódolat Bánffy iránt. Hanem hiszszük, hogy az állandó választmányban akadnak majd független gondolkozású, hazafias érzésű emberek, a kik megfogják akadályozni egy olyan ünnep létrejöttét, melyen csak azok vennének részt, a kiknek — muszaj!

— **Kérvényezzünk.** Egyes vidékeken csak látni az életjelt. Legtöbb vidék azonban, mint a medve, aluszsa téli álmát; legfeljebb mormog s mérgében a talpát nyalja.

Budán sűrűnek-forognak, hogy miként csapják be az országot. Május 1-ig kell valamit tenniök s így folyik a becsapás alapozása, hogy azon majd felépíthessék az új közös ügyet.

Habár a jelen kormány előtt süket fülekre is talál minden nemzeti érdek, mert ez felsőbb rendeletre cselekszik, mégis mozogni kell. **Főleg tömeges aláírásokkal kellene fordulni a képviselőházhoz, hogy az önálló vámterület és bank rendeztessék be.**

E helyen közlünk egy rövid kérvényt, melyet egy iv papirosra leírhat bárki, azt aztán a körök nevében írják alá az elnök s jegyző vagy számosan, a kik akarják s küldjék fel valamelyik függetlenségi képviselőnek, hogy adja be. Bélyeg nem kell rá.

A kérvény szövege ez:

Mélyen tisztelt képviselőház!

Az 1897. december 31-én lejárt közgazdasági kiegyezés az események során újból megkötendő nem volt. A kormány május 1-ig tartó haladékot nyert a törvényhozástól, hogy ha addig a kiegyezés alkotmányos

uton megkötendő nem lesz, az ország az önálló vámterület alapján rendezendő.

Mély tisztelettel kérjük a képviselőházat, hogy többé semmiféle vámközösséghez ne járuljon, hanem az ország igazi érdekéhez hiven léptesse életbe az önálló vámterület s az önálló nemzeti bankot, hogy ekképen a gazdasági önállóság alapján rendezhesse a mi hazánk is, úgy, mint minden országa Európának, saját javát és sorsát.

Mély tisztelettel maradtunk

alázatos szolgálai:

(következnek az aláírások.)

Kubik Béla beszéde.

— A három millióról. —

Kubik Béla, a mező-csáthi kerület országgyűlési képviselője egyike azoknak a buzgó honatyáknak, a kik fontos hivatásukat megértve, a mandátummal járó köteleességeket hiven és lelkiismeretesen teljesítik.

A képviselőház ülésén mindig jelen van. Ott bátran és merészen kifejezést ad nézeteinek. Bánffyt és a kormánypárt táborát szakadatlanul ostromozza elmés, találó, sokszor vérigértő közbeszólásaival. Kubik Béla apró lapdacsokban adja be Bánffynak és az ő lakájainak a keserű orvosságot. Nem mond hosszú és nagy beszédeket, csak rövid felszólalásokban fejt ki nézeteit. De ezeknek a rövid felszólalásoknak magja és sulya van. Oda vág, a hol a legérzékenyebb.

E hó 23-án Kubik Béla hevesen összeköszött Bánffy Dezsővel.

Arról a bizonyos három millió forintról volt szó, a mit a kormány — Rohonczy Geleon állítása szerint — a legközelebbi általános képviselőválasztás alkalmával vesztegetési célokra elköltött. Kubik Béla a szeme közé vágta a „Szent Simon“ elveit fejtegető Bánffynak, hogy Rohonczy állítását miért nem czáfolta meg?!

A „SZABADSÁG” TÁRCZÁJA.

Király a nap . . .

*Király a nap . . . Előnti fénynyel
Trónját, a távol hegytetőt
Udvaroncai, a tarka felhők,
Halk tisztelettel nézik őt.*

*Mindenütt sajt, öröm, vigasság . . .
Hova ő felsége nevet,
Rétre, patakra, hegytetőre
Hullonganak a rendjelek.*

*Szóval arany az egész ország . . .
Lombok között a madarak,
E hangos udvari poéták
Dicsáriákat dallanak.*

*Az erdő sem marad ki, szintén
Hallelujázik hangosan,
Mig távolról egy tompa dörgés —
S dal, vigság, minden oda van.*

*Más kardal zendül meg. A villám
Ijesztő, rémes kardala,
Udvarával a fényes király
Sietve iramlík tova.*

*Felfordul a tó felszine,
Reszketnek a falevelek
Egy perc . . . és a szomjas vidékre
Hús nyári zápor csepereg.*

Novák Sándor.

A mai lányok.

A századvégi irodalom képének egyik legjellemzőbb vonását a nőkérdéssel való foglalkozásban látjuk és nagyon figyelemre méltó, de nem minden humor nélkül való az a sajátságos tünet, hogy az írók egy része a mai lányok rovására igyekszik udvarolni — a nagymamáknak. Óh, szép a nagymama ezüstös hajjal, szelid, jóságos tekintettel, meg is hajlok előtte, hogy igaz tisztelettel csókoljam kezét, de udvarolni már csak inkább az unokájának udvarlok.

És mit észlelünk? Fiatal, daliás lovagok helyett az irodalom mogorva öregei és életunott koravénei közelednek a lányokhoz, nem azért, hogy bájaikban gyönyörködve, sok szépet, kellemeset mondjanak nekik, hanem, hogy sötét szemüvegen át nézve, igaztalanul, a blazirtság bölcselkedésével, affektált fölénnyel, durván leczkéztetve, lerántani igyekezzenek azt, a mi a szépség, a báj, no néha a jóság is és igen gyakran a hunczutság; lerántani azért, mert hibái is vannak. A mai lányok ellen valóságos hadjárat indul és akik morognak: nem az apák azok, hanem az írók, az apákat még értem. Elvégre is: számlákat fizetni nem épen a legnagyobb földi gyönyörűség, és szükséges is, hogy a lányok szülőiktől a takarékoság erényének dicsé-

retét hallják, ha mindjárt morózus áriában is. Az anya, az apa soha sem adhat tulságos leczkét a leányának, ha az ilyen leczkék forrása a szülői szeretet, mely aggódik és mindenképen a holdogság útjának irányát akarja megszabni az életbe tapasztalatlanul tekintő leányszem előtt.

De miért az irodalomban ez a leczkéztető, gunyos, kicsinylő, sértő hang, mely a mai leányokról szól és ellenök? A mult nőit: a nagymamákat a dédanyákat dicsőítik sokan, hogy bennök még voltak nemes erények, ők még igazán tudtak szeretni férjet, hazát, szendék voltak és háziasak, nem a külvilág kedvéért éltek, hanem a családjukért, — de ments Isten a mai leányoktól, mert ezek ugyan a családi boldogságot csak szavak alakjában fogják növeszteni. A mai leányokat rosszul nevelik. Ők csak a divatot szeretik, hiuk és önzők, felületesek és csak azért akarnak férjhez menni, hogy többé senki se parancsolgasson nekik. A férj? Az dolgozzék és keressen minél többet a teremtés tétlen remeke — a nőért.

Ugy-e bár, ez nagyon cinikusan hangzik? . . . A mai nő, a mai leány tele van közönséges érdekekkel, csöppet sem olyan nő, a milyen a nőnek lennie kellene, mit legjobban bizonyít az a nyílt vágyódása: ah, ha férfi lehetne! Mert a mai férfiakat

Bánffy Dezső erre rettentő dühbe jött. Arczából kikelve azt kívánta, hogy Kubik Béla tegyen bizonyosságot a három millió forintról. No de Kubik Béla sem maradt adós. Rövid, de kemény beszédével úgy sarokba szorította az apanagyfalusi Napoleont, a koppenhágai Plátót, vagy ha új név tetszik: *Szent Simont*, hogy a bős kormányelnöknek a torkán akadt a szó. Egy árva kukkot sem tudott rá válaszolni.

Kubik Béla beszéde így hangzik:

T. ház! Személyes kérdésben kérek szót. Mindenesetre rám nézve igen érdekes dolog, hogy melyek azok az eredményre vezető eszközök, melyekről a miniszterelnök ur itt előbb olyan nagy hangon beszélt. A t. miniszterelnök ur nekem azt mondta, hogy a mit én tudok, azt bizonyítsam, még pedig oly szavak kíséretében, a melyeket én ismételnem nem akarok és nem tartom a ház méltóságával összeegyeztethetőnek. Ezekkel szemben t. ház, én csak azt mondom, hogy igen, én nem tudok semmit közvetlen tapasztalathól, a mit tudok, azt Rohonczy Gedeon ur felszólalásából tudom, a ki maga bevallotta, hogy 5000 frtot kapott választási czélokra. Én tisztesség tekintetében a dolgot úgy fogom fel, hogy ha engem megvásárolnak valaha, vagy kétely merül fel, hogy valamely pénzt elköltöttem, vagy nem megfelelő helyről vettem és költöttem el, legfőlebb azt mondhatom, hogy kérem, itt van a számadás, ebből a számadásból kitűnik minden. (Derűtség jobbfelől.) Én részemről azt vártam volna a miniszterelnök urtól, hogy már számtalan tagadását egyszerűen azzal fogja documentálni, hogy a számadásokat ide fogja terjeszteni. (Helyeslés a szélsőbaloldalon.) Különben én csak Rohonczy Gedeon ur után beszélhetek három millió forintról; a miniszterelnök ur pedig csak a három milliót tagadta meg. Ha az több, vagy kevesebb: én er-

ről, megvallom őszintén, nem tehetek. Azt ő sokkal jobban tudja, mint én. Különben *ha becsületszavára fogja mondani, hogy egy képviselőnek sem adott ott a tuloldalon semmit, én részemről ezt is el fogom fogadni argumentumképen.* (Helyeslés a szélsőbaloldalon. Mozgás jobbfelől.)

TANÜGY.

A hét osztályu polgári iskola.

Nagy és nevezetes döntést végzett a napokban az országos közoktatási tanács: elkészülvén a középiskolai tanítási tervezet revíziójával, rátért végre a polgári iskolák reformjára is, 10 pontba foglalván javaslatait.

E tíz pont közül különösen kettő, a 8. és a 10. a legfontosabb, mert ezek foglalják magukban a tulajdonképeni reformot, a melyet évek óta sürgetnek, kérnek a szakférfiak. E pontok szerint a közoktatási tanács *elfogadja a hét osztályu polgári iskolát s a képesítést a középiskolaival egyesíteni kívánja.* Ez utóbbit egyhangulag, az előbbi szótöbbséggel fogadta el. A hét osztály mellett foglaltak állást: *Bokor József dr., Alexander Bernát dr., Kiss Áron dr. és Lád Károly;* ellene szavazott *Kovács János dr.,* a ki külön véleménynyel is élt, mert Kovács azt akarja, hogy a polgári iskolák ezután is hat osztályuak legyenek, hanem érettségi bizonyítványt s olyan jogokat biztosítsanak, mint jelenleg a felsőkereskedelmi iskolák, mely utóbbiak (bizonyosan a kapcsolatosakat értve) visszafejlesztendők hat osztályu polgári iskolákká, de föléjük állítandó két éves kurzussal a szakjellegű kereskedelmi.

A tíz pont közül a főbbek ezek: 1. A polgári iskola ideiglenes, az 1868-iki XXXVIII. t.-cz. keretébe foglalt *középfoku* intézet, vagy középiskola. 2. A polgári iskola feladata

közvetlenül az életre, vagy szakiskolára előkészíteni. 6. A polgári iskolákra vonatkozó intézkedések az 1868-ik évi XXXVIII. t.-cz. keretéből törleendő és szerves egészet alkotó *önálló polgári iskolai törvénybe* foglalandók. 7. A középfoku szakiskolák a középiskolák (polgári és régi középiskola) alsó négy osztálya fölé épülnek. 8. A polgári iskolák osztályainak és évfolyamainak száma 7; tárgyai az eddigi rendes tárgyakon kívül: jogi ismeretek, közgazdaság, könyvvitel, államszámvitel, az eddigiek mellett bővebb ismeretkörrel a magyar nyelv, német nyelv, alkotmánytan. A 7. osztály *érettségi* bizonyítványt biztosít, mely egyenlő értékű a többi érettségi bizonyítványok jogositványával, kivéven a tudomány- és műgyetemre való fölvételt. Mind a négy, mind a két osztályu iskola bevégzett kerek egészet nyújt. A polgári iskolai tanárképzés és képesítés a *középiskolai tanárképzéssel és képesítéssel egyesítendő.*

A fontos határozatokból a következők tűnnek ki: 1. A polgári iskola önálló középfoku intézet, melynek semmi köze sincs a népoktatás keretében, a hova eddigi ellenségei beerőszkolták. 2. A polgári iskola négy alsó osztálya az életre és a különféle szakiskolákra, hét osztálya pedig az érettségit kívánó tisztviselői állásra képesít. 3. Segít a felső kereskedelmi iskolák annyiszor hangoztatott bajain, mert 37 felső keresk. iskola sok, ennyi egy európai országban sincs. De tegyük föl, hogy szükséges, hogy a magyarságból hiányzó keresk. szellemet ez uton oltjuk ifjainkba: ez intézetek nagy részére akkor sincs szükség, mert nem kereskedőket, hanem első sorban *tisztviselőket* képez.

A közoktatási tanács tehát nagyon bölcsen cselekedett, a mikor fönti határozatot hozta, mert meghallgatta a szakférfiak egyöntetű véleményét s a tapasztalatot, mely így szól: minek akartok új polgári iskolát? Hiszen megvan, sőt fejlődik, virágzik, csak a neve más, ez a neve: felső kereskedelmi iskola.

nem sokra becsüli. Majd megmutatná ő, hogy milyenek kell egy valódi férfinak lenni! Elbolondítaná mind a nőket . . . s azután? . . . hát a házasság?! . . .

Szegény leányok! Engem bosszant, ha szidni hallom őket, mert lovagiatlanságnak tartom, ha az erős férfi sárral dobálja a gyenge nőt, még ha hibás is. És ugyan mi nagy hibája lehet a leányoknak?! Ha valami nagyot mondanak, ha hősiesség akarják magukat feltüntetni, sokkal különbeknek, mint a milyenek a mai férfiak, hát olyan rettenetes nagy bűn ez? Hiszen nem mondom, hogy a lányok hibátlanok, lehetnek egyiknek-másiknak némi fogyatkozásai, . . . így az én fideles főhadnagy barátom azt mondja: hiba, hogy nincs minden leánynak kaucziója és a kinek van, az meg nem akar hozzá feleségül menni.

Azt hiszem, hogy akkor, ha egyikünk-másikunk, a leányt, a kit szeret, nem bírja nőül venni, igen gyakran a hiba nem a leányban rejlik, hanem bennünk. Különben sok fiatal ember azt hiszi, hogy rendkívül nagy igazságtalanság történik vele, ha ő a kis ujját kinyújtani kegyeskedik s a leány, kit magas tekintetere méltatott, nem is siet ekkor viszonzásul rögtön az egész kezét odaadni rajongó szerelmmel. A mai fiatal emberek nem igen szeretnek küzdeni a nőért, pedig

mindenben a küzdelem az, a mi edz, fölemel, a mi által értékünk nő, megbecsültetjük magunkat s annak a nőnek, a ki igaz szerelemmel viseltetik egy férfi iránt, annak a nőnek azt a férfit igen nagyon kell becsülnie. Nem tudom elképzelni, hogy egy jól nevelt, okos leány egy svihákot igazán szeret-hessen.

Jól nevelt?! . . . De mikor éppen azt mondják, hogy a mai leányok nincsenek jól nevelve. Mindenfelé tanítatják, a mi gyakran tudá-kossá teszi őket s a valódi házias nevelést mindjobban elhanyagolva látjuk. A mai leányok egy nagy része vagy csendes vérű, álmos a sok tudománytól, vagy pedig átcsap a másik végletbe: excentrikus, alig lehet féken tartani.

Ilyen hangon panaszkodnak a mogorva öregek és az életunott koravének. Szerintök a századvégi levegő a virágokat már bimbó korukban megfosztja az üdeségtől, pedig a kikben csak egy szemernyi sincs az egészséges élet felfogásából, a józan életkedvből, ők azok a nagy erényhősök. Megirigylik szegény lányoktól még azt a néhány táncmulatságot is, melyen kiugrálhatják magukat, férjvadászoknak mondják őket, a kik csupa spekulációval vannak tele, hogy valahogyan hoppon ne maradjanak. Ha a leány mosolyog, már ez érdek. Dőljetek össze oszlopai az

idealizmus világának: a leány már tizenhat éves, s minden bizonynyal azon van, hogy kikandikáló fogaival valakit, egy valakit, a kit éppen kiszemelt, elbolondítson. A férfiak, azok ártatlanok, a nők a számítók Uraim, vegyen kiki közülünk liliomot a kezébe és zarándokoljunk énekes proceszsióval Radnára.

Nem, a mai lányok cseppet sem rosszabbak, mint a milyenek nagyanyáik voltak. Ezeket a mai lányokat az, hogy többet tanulnak, hogy többet, élesebben látnak, mint láttak volt a nagymamák leánykorukban, egyáltalán nem fosztja meg a nőiesség bajától, sőt talán minél életrevalóbb, okosabb, kedélyileg, szellemileg minél erősebb a leány, annál érdekesebb lehet a férfura nézve őt meghódítani. A küzdelemnélküli szerelem csak olyan limonádé-szerelern, édes is, savanyu is; de hogyha egy leányt férfias küzdelem árán nyerünk el, az egész életre való jutalom; ha egy leányt, kihez szerelemmel feltekintünk, a tiszta, nemes lélek csodás akaraterejével s a szerelmes sziv teljes odaadásával végre meghódítunk, az a leány meg van hódítva egész életünkre, a mienk s vele mienk a boldogság.

Rajta fiatal urak, próbálják meg!

Thewrewk István.

Természetesen nem minden polgári iskola fejlődik hét osztályúvá, csakis a nagyobb városokban, meg azokon a helyeken, a hol eddig kevésbé népes felső kereskedelmi iskola volt.

Kétségtelen, hogy az okosan megoldott ügyet *Wlassics* miniszter is készséggel magáévá teszi.

A miskolczi Athleta-kör házi viadala és táncmulatsága.

A miskolczi Athleta-kör — mint azt már röviden említettük — folyó hó 24-én, d.-u. 6 órakor a polgári iskola tornatermében szép számú közönség előtt sikerült házi viadalt tartott. A néző közönség soraiban láttuk báró *Vay* Elemér főispánt, a kör elnökét, dr. *Tarnay* Gyula alispánt, a kör rendes tagját, *Görgey* László vasuti üzletvezetőt, a kör választmányának tagjait, élén *Hidvégi* Benő tanfelügyelővel, a kör rendes és pártoló tagjainak nagy részét és körülbelül 200 főre tehető férfi- és növendéget. A működő tagok sorában volt *Horváth* Lajos, az eperjesi torna- és vívó-egyesület vívó tanára is. A közönség nagy érdeklődéssel és tetszésének élénk nyilvánításával kísérte a házi viadal változatos programját.

A házi viadal tíz vívó felvonulásával kezdődött ifj. Szigeti *Benedek* Gyula, a kör vívómesterének vezetése alatt. A sorakozás és a közönség üdvözlése után a tíz vívó bemutatta az olasz rendszer szerinti iskolavívást a kettős cselekgig.

Az öt pár vívását általános tetszéssel fogadta a közönség. Hasonló ovációban részesítette az azután következő assant-vívásban résztvevő amatőröket; a párok voltak ifj. *Kazay* László és *Franycskey* János, *Kühne* Andor és *Gianone* Egon, *Nikell* József és *Horváth* Lajos vívómester, ifj. *Görgey* László és ismét *Horváth* Lajos, végre ifj. *Görgey* László és *Nikell* József.

A vívási programot befejezte ifj. Szigeti *Benedek* Gyula és *Horváth* Lajos vívómesterek igen érdekes mérkőzése. A közönség kitörő tapsal honorálta a bajvivók művészi vívását.

Ezután következett a tornázás bemutatása nyújtón, korláton, gyűrűn, bakon és lovon, *Andor* Tivadar, a kör torna-tanárának vezetése alatt. A szertornizásban a vezetőkön kívül részt vettek: *Horváth* Lajos, ifj. Szigeti *Benedek* Gyula torna- és vívó-mesterek, *Erdős* Aladár, *Héthy* Ferencz, *Kühne* Adolf, *Kühne* Andor, *Nagy* Tivadar és *Nikell* József. Szép bravuros, cirkusni nivón álló torna-gyakorlatokat láttunk *Horváth* Lajos és ifj. Szigeti *Benedek* Gyula uraktól; a többi résztvevő gyakorlataira nézve is azonban a közönség részéről általános volt a vélemény, hogy a kör tagjai az előbbi évekhez képest határozott haladást mutattak fel a tornázás tekintetében is . . .

A programot befejezte *Nikell* József és *Nagy* Tivadar birkózása. A nagy ügyességgel és precízitással véghez vitt, tíz percig tartó birkózás holtverseny maradt. A közönség méltán jutalmazta tüntető tapsal a két derék bajvivót.

Azután a közönség 9 órakor egy mulatságos és élvezetes látvány emlékével hagyta el a tornatermet.

Innét legnagyobb részök a „*Korona*“-szálló nagytermébe sietett közös vacsorára és táncmulatságra, — a hol derék athletáink újabb jelét adták kitartóságuknak és edzettségüknek. A mulatság széles jókedvvel tartott kivilágos kiviradtig.

Ezen sikerült, mondhatjuk fényesen sikerült kettős mulatság az Athleta-kör életrealóságáról tesz tanubizonyosságot. Vajha a derék kör működését városunk intelligens fiatalsága nagyobb figyelmére méltatná a saját testi épségének és testedzésének érdekében!

H I R E K.

— **Kun Bertalan** ev. ref. püspök, az egyetemes konventnek egy teljes hétig tartott tanácskozása után tegnap Budapestről hazakerkezett.

— **Elöléptetések.** *Hajós* Kálmánt, a Ferencz József-rend lovagját s az Első Magyar Általános Biztosító Társaság miskolczi főnökét *vezértitkárrá* léptette elő az igazgatóság. — *Zsivkovich* Antal mező-kövesdi állomásfőnök jelenlegi állásában előléptetett ellenőrré.

— **Lelkészválasztás.** A zsérczi ev. ref. egyházban *Mikuleczky* István világi és *Sólyom* Gyula csabai lelkész egyházi tanácsbírák vezetése alatt vasárnap ment végbe a lelkészválasztás, melynek eredménye az lett, hogy *Czecz* András mező-keresztési segédlelkészt nagy szótöbbséggel megválasztották.

— **Esküvő.** *Székely* Marcell budapesti műépítész vasárnap tartotta esküvőjét *Wexler* Mariska úrhölgygyel, *Wexler* Simon miskolczi kereskedő szép és kedves leányával. A templom zsufolva volt előkelő közönséggel, melynek soraiban ott volt dr. *Tarnay* Gyula alispán, *Soltész* Nagy Kálmán polgármester, *Braun* Sándor a „Budapesti Napló“ és dr. *Székely* Béla a „Függetlenség“ felelős szerkesztője.

— **Gyászhir.** Megrendítő gyászbeszéd híre érkezett e hó 24-én városunkba. A táviró azt a szomorú hírt hozta Arcóból, hogy *Pollák* Henrik, városunk derék polgára ott elhunyt. A megboldogult egyik tulajdonosa volt a *Pollák* Mór cégég alatt virágzó eczetgyárnak, mely e téren az ország egyik legjobbhírű és legjelesebb vállalata. A még csak 50 évet élt férfi elhunyt fölötte városunkban a legnagyobb részvét nyilvánul. Holttetemét szombaton szállították haza s vasárnap délelőtt imponáns részvét mellett adták át az anyaföldnek. A család által kiadott gyászjelentés a következő: Özv. *Pollák* Henrikné született *May* Regina úgy maga, mint kiskoru gyermekei: *Alfréd* és *Dezso*, továbbá alólírottak és nagyszámu rokonság nevében megtört szívvel jelenti *Pollák* Henrik, a felejtetlen férj, apa, fiu, testvér, vő, sógor és rokonnak 1898. márczius hó 23-án Arcóban áldásos életének 50-ik, boldog házasságának 21-ik évében történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei folyó hó 27-én d.-e. 10 órakor fognak a gyászszobából (*Kazinczy* utca 9. sz.) a helybeli izraelita sírkertben örök nyugalomra tételni. Miskolcz, 1898. márczius havában. Áldás és béke lengjen a drága hamvak felett! Özv. *Pollák* Mórné, mint anya. *Pollák* Lajos, mint testvér. Özv. *May* Gusztávné, mint anyós. Dr. *Ágai* Adolf, *Konn* Herman, *Kiss* Miklós, *May* Andor, *May* Lajos, mint sógorok. *Pollák* Lajosné, *Kiss* Miklósné, dr. *Ágai* Adolfné, *May* Andorné, mint sógornék.

— **Gyászhir.** *Bártfai* Gézané szül: *Portell* Róza, városunk szülötte e hó 23-án életének 45-ik évében *Esztergomban* meghalt. Béke poraira!

— **Halálozás.** A miskolczi posta és táviradivatalnak gyásza van. *Ungur* György, a hivatal egyik buzgó tisztviselője halt meg szombaton este. Elhunytáról a következő gyászjelentést adták ki: A Miskolcz városi

és pályaudvari m. kir. posta- és táviradivatal tisztikára fájdalomtelt szívvel jelenti, felejthetetlen emlékü kartársuknak, *Ungur* György m. kir. posta- és táviradisztnak urnak hosszas szenvedés után folyó márczius hó 26-án este 7 órakor történt elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei folyó hó 28-án délután 4 órakor fognak a gör. kath. egyház szertartása szerint az Erzsébet tér 5. számú gyászszobából örök nyugalomra tételni. Miskolcz, 1898. márczius 27. Béke hamvaira!

— **Egyházmegyei közgyűlés.** A hegyaljai ág. hitv. egyházmegye f. hó 24-én rendkívüli közgyűlést tartott városunkban *Radvány* István kir. tanácsos, esp. felügyelő elnöklete alatt. A tárgysorozat szerint elsőnek a lelkészek alkalmazásáról szóló szabályrendelet került tárgyalás alá, mit a közgyűlés általánosságban elfogadott. Második fontos tárgy a tiszakerületi özvegy-árva nyugdíjintézet vagyoni viszonyainak rendezésére vonatkozó javaslat volt. Több lényeges módosítás elfogadása után a közgyűlés ehhez is hozzájárult. A lelkészeket leginkább érdeklő tárgy a lelkészi javadalomnak az állam által tervehett kiegészítése képezte. E pontnál a közgyűlés azon határozatot hozta, hogy miután a kormány benyújtott törvényjavaslata nemcsak, hogy az 1848-iki törvény 20. t.-cikkének nem megvalósítása, de annak még szellemében sincs tartva s miután az ág. hitv. ev. egyház a tervezett adomány által csak koldusfilleket kapna s ezek fejében ősi autonómiaja önrendelkezési jogaiból nem egyet fel kellene adnia; megkeresi a kerületet az iránt: hasson oda, hogy a papi fizetések rendezése ügyében a képviselőház elé benyújtott kormányjavaslat az 1848-iki törvények szelleme és értelmében legyen keresztül vive, ugy, hogy az a magyar protestáns egyház, mely mindig hű támasza s zászlóvivője volt magyar hazánk szabadságának s alkotmányának; mely szegénységének koldus rongyaiból szötte a hazaszeretet szent zászlaját; mely kötelességet mindig híven teljesítette hazája iránt s különösen a magyar ev. egyház, mely a magyarosítás rohamosan haladó munkájával a nemzeti állam kiegészítésében fontos részt vett, saját érdekeinek egyenes mellőzésével: ne kapjon koldus alamizsnát s morzsalékot cserébe autonómiajának kincseiért, hanem adassék meg neki az az állami segély, mely hazafias munkája értékének s méltóságának megfelelő. — Pénztárosnak a leköszönt *Horváth* Sándor helyébe *Jamriska* Gyula szerencsi gyári pénztáros választott.

— **Gyűlés.** A borsodmegyei községi és körjegyzők egylete vasárnap évi rendes közgyűlést tartott. Elnök üdvözlőlvén a megjelenteket, kegyeletes szavakkal emlékezett meg az egylet elhunyt érdemes elnökéről, *Törös* Ferenczről. A megüresedett elnöki állásra *Morvay* János mező-kövesdi városi I. jegyző választott meg nagy lelkesedéssel. Érdekes tárgya volt a közgyűlésnek a „*Borsod*“ vármegyei hivatalos lapban megjelent s a jegyzőkről írott és súlyos vádak tartalmazó s kompromittáló cikk ügyében benyújtott interpelláció. A közgyűlés a jegyzői kar reputációját mélyen sértő cikk felett *megbotránkozását* fejezte ki, továbbá elhatározták, ha a „*Borsod*“ ma megjelenő számában nem kap a jegyzői kar elégtételt igazságtalan meghurcoltatásáért, akkor fellettes hatóságuk útján fogják a legfényesebb elégtételt kérni. Az egylet jegyzőjévé *Petrik* János diós győri, pénztárnokává *Kaló* Jenő mező kövesdi jegyzőt választották meg.

— **Közgyűlés.** A kerületi betegsegélyező pénztár vasárnap délután 3 órakor tartotta ez évi közgyűlését a városháza nagytermében *Kulcsár* Károly elnöklete alatt, ki a kellő számban megjelent tagok üdvözlése után az egyleti igazgatóság évi jelentését, majd a költségvetést és a jövő évi költségeloirányzatot felolvastatta, mely megtörténvén, azok tudomásul vétettek és a szokásos felmentvény megadatott. Kitűnik a számadásokból, hogy a kerületi betegsegélyező pénztár mun-

kalkokását a munkásosztály javára és hasznára áldásos sikerrel folytatja; kiderül a jelentésből, hogy a buzgó elnök, ki nehéz és sok munkát és lankadatlan erélyt követelő hivatalát önzetlenül viseli, milyen szép eredményre működött a múlt évben is. Nem csoda tehát, hogy a jelen volt és a városi hatóságot képviselő főjegyző *Diószeghy* György szép szavakban adott kifejezést az elnök fáradozásainak elismeréséért és indítványozta, hogy annak és az igazgatóságának buzgóságáért jegyzőkönyvileg fejezze ki a közgyűlés hálás elismerését és köszönetét. Majd az új igazgatósági és bizottsági tagok választottak meg a következő eredményre: — Igazgatóság: Hercz Jenő (Miskolcz), Ludvig István (Miskolcz), Pollák Kázmér (Miskolcz), Materny János (Miskolcz), Major Lajos (Miskolcz), Langer Frigyes (Miskolcz). — Póttagok: Plank József (M.-Kövesd), Árvay András (Heő-Csaba), Dániel Rudolf (Apátfalva), Csatáry Sándor (Miskolcz), Kaló János (M.-Kövesd), Stern Herman (M.-Csáth). — Felügyelő bizottság: Hönsch Vilmos (Miskolcz), Oberlender Antal (Miskolcz), Hradil Károly (Miskolcz), Kolartsik István (Miskolcz), Telesy József (Ózd). — Póttagok: Friedman Gyula (Miskolcz), Kruppay János (Miskolcz), Stiller (S. Szentpéter).

— **A harang.** *Kazaliczky* Antal, színműve a „*Harang*” holnap este kerül színházunkban előadásra, *Nádasi* József tehetséges és törekvő színészünk jutalomjátéka gyanánt. A darabban maga a szerző is közreműködik. Hiszünk és reméljük, hogy úgy ajutalmazandó, mint *Kazaliczky* Antal művészi alakítása elég vonzó erő lesz arra, hogy a színház zsufolásig megteljen.

— **A diákok napja.** Ide s tova itt a husvét. A nagybőjt, mintha csak a szellő fujta volna el, hamarosan véget ért. A husvét előhírnöke a diákok nagy napja: az *értésítő kiosztás*. E hét végén jár le a második időszak s a tanári szobákban most tartják a konferenciákat. — Hogy milyen lesz a diákok piros tojása? — a jövő és a tanárok titka. A *husvét* szünidő virágvasárnap kezdődik és husvét utáni szerdái tart.

— **Önkéntesek vizsgái.** Odakint a kaszárnyában, uniformisos vizsgáló bizottság előtt szigorú egzámenek folynak. A háziezred önkénteseit vizsgáztatják az első félév után el-sajátított hadtudományokból; a mostani vizsgák fejében diploma helyett a *két csillag, a cs. és kir. káplárná* helyett *kinevezés* jár. E hó végéig tartanak el a vizsgák, s a *hónap utolsó napjának napiparancsa* már értésére adja az önkénteseknek, hogy melyikük varathatja föl a galléjára a boldogító *két csillagot*.

— **Az ipartestület előljárósága** utóbb tartott alakuló ülésében megválasztotta alelnökeit és pedig: *K. Papp* Lászlót és *Putnoki* Antalt.

— **A Miskolcz és vidéke lábbeli készítői bór-ipari szövetkezte Miskolcz székhelyvel** már megalakult s üdve működését már megkezdte. Nagy horderejű lépés ez iparfejlesztés, iparmegvédelem s közgazdasági tekintetben azon bór-ipparral foglalkozó iparosok részéről, kik e szövetkezeti eszme megvalósítását tűzték ki célul. Különösen, akkor, ha az oly egészséges és szolid alapokra van fektetve, mint ez a szövetkezet alapítása. A teljesen megbízható egyénekből alakult igazgatóságnak kiterjedt a figyelme arra, hogy az üzletrészekkel bíró tulajdonosok érdekei mindenképen megóvassanak. Ment minden divatos szédeltől, egyedüli célja a maga, illetve iparos társai érdekeit védeni s előmozdítani, úgy nyers anyag tetemesen olcsóbb beszerzésével, valamint a termelő raktár felállításával. E bór-*ipari szövetkezet* alapítása a legmagasabb kormánykörökben is általános tetszéssel találkozott, kilátásba helyeztetett nagyobb összegű államsegély, államkölsön s a termelő raktárnál szükségelt minden fajtájú gépek elnyerése. E szövetkezet 1000 drb 25 firtos üzletrészre alakult 25 kros heti részletbefizetéssel s rövid 2 hét alatt 400 üzletrész

jegyeztetett. A fizetési heti részletek oly csekély összegre vannak előirányozva, hogy ezen fizetési kötelezettségeknek bármely mérsékelt vagyonu iparos is könnyen eleget tehet. Ajánljuk mi is iparos polgártársainknak a tömeges részvételt e szövetkezet társulásánál, legkönnyebb neme a vagyongyűjtésnek, s a csekély befizetett heti illetékek után hatványozott alakban élvezni majdan ezen szövetkezet áldásos működésének gyümölcsét. A szövetkezeti üzletrész-jegyeket folytonosan előjegyezni lehet *Sikorszky* Gyula és *Viszlaj* József urak üzleteiben. A szövetkezeti üzletrész-befizetések a mai naptól kezdve megkezdődtek *Viszlaj* József id. pénztárnok úrnál, ki óvadékát a mai napon a szövetkezeti igazgatóságnál már le is tette, ki is egyuttal mindenféle felvilágosítással készséggel szolgál az érdeklődőknek. Az igazgatóság az alábbi felhívást bocsájtotta ki a szövetkezeti tagokhoz: „Igazgatóságunk folyó hó 21-én tartott ülésében szövetkezetünk életképessége és működésének mielőbbi megkezdése, valamint tagjaink szövetkezeti befizetések arányos elosztása és így a befizetések megkönnyítése érdekében elhatározta, hogy az üzletrészekre való befizetések már most megkezdessenek. Midőn ezen határozatunkat b. tudomására hozzuk, felkérjük, hogy szövetkezetünk megalapítása által elérni kívánt célunk érdekében a befizetéseket megkezdni sziveskedjék. Tagjaink kényelmére *Baksay* Lajos pénzbeszédőt biztosíték mellé alkalmaztuk s nevezett t. tag urat üzlethelyiségében felkeresi a befizetések átvételé végett; kérjük, hogy az esedékes összeget nyugta ellenében pénzbeszédőnknek átadni sziveskedjék. Az ekként teljesített befizetések a nyugtak alapján fognak az üzletrész könyvecskébe bejegyeztetni. A befizetések egyébként eszközölhetők *Viszlaj* József szövetkezeti pénztáros ur üzlethelyiségében (Széchenyi-utca 70. szám). Reméljük, hogy t. tagjaink buzgósággal és erélyvel fognak szövetkezetünk iránt elvállalt kötelezettségeiknek eleget tenni. Kelt Miskolczon, 1898. márczius hó 21-én tartott igazgatósági ülésünkből. *Putnoki* Antal szövetkezeti elnök, *Sikorszky* Gyula igazgatósági elnök.

— **A daláregylet** vasárnap tartotta évi rendező közgyűlést *Soltész Nagy* Kálmán kir. tan. polgármester elnöklelte alatt a városháza nagytermében. A titkári, karnagyi s pénztárnoki jelentések felolvasása után a tisztújítás ment végbe. Eredménye ez: Elnök: *Soltész Nagy* Kálmán kir. tan. polgármester, alelnök: *Petró* József, titkár: *Pásztor* Zoltán, ügyész: *Bárony* János, pénztárnok: *Hesz* Miklós, levéltárnok: *Balázs* Mihály. Választmányi tagok: *Kun* Kálmán, *Tóth* Pál, *Ixel* Soma, *Forster* Rezső, *Porcs* János, *Pataki* Sándor.

— **Öngyilkosság.** *Bodnár* Pál napszamos csütörtökön reggel föbe lötte magát az Avason. Végzetes tettét boldogtalan családi élete miatt követte el.

— **A laki Oedipus.** A görög mitológiának egyik legmeggrázóbb fejezete az *Oedipus* király tragédiája, a mely *Szofoklest* a hatalmas *Oedipustrilogia* megírására inspirálta. Szinte hihetetlenül hangzik, hogy ezt a költeményt az élet, minden poéták mestere, váltotta valóra. *Pál* János laki tehetős gazda számos esztendő előtt nőül vett egy szolgáló leányt, a kítől fia született. Ezt a fiút azonban három hónapos korában ellopták; nyomaveszett. Három évvel ezelőtt aztán valahonnan fiatal legény került a Pálék portájára. Derék, munkás szolgáló volt, úgy, hogy nagyon megszerették s mikor Pál gazda meghalt, a szemrevaló özvegy, gyászévének leteltével felesége lett a szolgálóknak. Mindmostanig való életüket azonban megzavarta egy *Balázs* Jánosné nevű odaváló asszony vallomása, a melyet halálos ágyán a gyóntatópápnak tett. Fiatal korában — ugymond az asszony — ő is szerelmes volt Pálba, s mikor a szolgáló-leány elűtette őt a kezéről, bosszút esküdött. Ellopta a Pálék kis fiát, dajkaságba adta s mikor felnövekedett, behozta a fiút

szolgának a saját szüleihez. Később ő biztatta föl, hogy udvaroljon az asszonynak, a kif vizont arra unszolt, hogy menjen hozzá feleségül a derék szolgálóéhoz. Örögi terve, sikerült is: az anya felesége lett a saját fiának. A szörnyű vallomásnak természetesen megrendítő tragédia lett a vége: a szerencsétlen férj világgá ment, az anya és feleség a temetőbe botorkált s a férje sirhalmán gyufaoldatott ivott. Ott találták meg eltorzult arccal, holtan.

— **A miskolci vasúti zsebmetszők.** Az államvasutak több vonalain utazott zsebmetszők társaságából Miskolczon, Nagyváradon, Szegeden egy tucat egyént összefogdostak. A zsebmetszők most a kolozsvári fogházban vannak összegyűjtve. A zsebmetszőknél tetemes mennyiségű ékszer találtak. Találtak ezenkívül igen sok tolvajkulcsot, a mivel a helyiségeket kinyitották. Érdekes felemlíteni, hogy e zsebmetszők merészsége annyira ment, hogy egy, a szolgálóti szakaszban alvó vasúti ellenőrt is kizsebeltek. A károsultak egymásután jelentkeztek az elfogatás hírére. Érdekes felemlíteni, hogy Sz. tanárnak, a ki különben sokat szokott utazni, egyik erdélyi gyorsvonaton szinte kellemetlen kalandja volt a banda egyik tagjával. A folyosón u. is, az étkező kocsiba menet erősen hozzásürödött a professzorhoz egy zsebmetsző és kezével igyekezett kabátja belső zsebéhez férkőzni, a mi azonban nem sikerült. A professor a tettes arcára még ma is vissza tudna emlékezni. Az elfogatásnál az is kitűnt, hogy ezek az emberek kabátjuk felett könnyű szövetű köpenyeg hordtak, melyet midőn tetten érték őket, ledobtak, hogy ne legyenek felismerhetők. Zsebeikben is 2—3 féle fegyver volt rendszerint s így, ha gyanuba kerültek sapka helyett kalapot tettek fel, hogy felismerhetetlenekké váljanak.

— **A kir. kath. gimnázium kegyelete.** A helybeli kir. kath. gimnázium tanuló ifjúsága a tanári karral megjelent f. évi márczius hó 21-én a minoriták templomában dr. *Soltész* Imre Balint, bold. prémontrei kanonok és leleszi plebánosnak, az intézet legnagyobb jötevőjének (ki 6000 frt ösztöndíj-alapítványt tett a kath. gimnázium szegény, jó tanuló részére) lelkiüdvéért évenként tartatni szokott gyászmisén. — F. é. márczius 26-án pedig az ifjúság a tanári testület részvételével a felejthetetlen emlékü bold. *Weber* István tanárért tartott gyászistentiszteleten adott kifejezést kegyeletének és megemlékezése jelül a gyászmise után, mint éppen egy évvel ezelőtt, kivonult sirjához s arra egy szép koszorút helyezt el. A rekvizitet fölíst. *Bajay* Amand hittanár tartotta.

— **Egy kedélyes mulatóhely** megszűnését jelenti mai számunk hirdetési rovata. *Arvai* Dániel vendéglős, a kinek vendéglőjében évtizedek hosszú során át városunk előkelő férfiai adtak egymásnak találkozót s finom, jó borainak, kitűnő magyar konyhája produktumainak élvezete mellett sok kellemes órát töltöttek el, a jövő április hónap 1-ső napjától vendéglőjét beszünteti s csakis házakhoz való kivitelre mér bort lepecsételt és nyitott üvegekben. Ki hitte volna, hogy a híres „*Árva-vára*”-nak kapui is bezáródnak a mulatni vágyó közönség előtt? . . . No de vigasztaljuk magunkat azzal, hogy *Arvai* Dániel jó borát ezután is ihatjuk — *otthon*.

— **Valódi Stollwerk Choccoládé,** a legjobb Choccoládé 1 szelet 6 kr. Kapható: a *Megay* cukrászdában és annak fióküzletében Erzsébettér, a gőzfürdővel szemben. Ugyanott 1 finom dió-torta 1 korona.

— **A „Magyarország”** című politikai napi lapra, mely már kora reggel házhoz vitetik, valamint az összes fővárosi lapokra legelőnyösebben *Grossman* Jágó üzletében lehet előfizetni.

— **A Zoltán-féle csukamájolaj** kedvező hatásáról az orvosi kar igen elismerőleg nyilatkozik, mert tudvalevő dolog, hogy e készítmény teszi lehetővé ez áldásos gyógyszer használatba vételét s különösen szükséges,

hog meghonosodjék nálunk is az az angol divat, hogy gyermekeink 2—3 éves korukban csakamájolajat igyanak s ezzel a sok scrophulotikus bántalom kifejlődése meggátolható. A gyermekeket erőteljessé csak e szer neveli. Főraktár Miskolczon: Baruch Gyula, Balog József, dr. Szabó Gyula és Rác Jenő gyógyszer-táráiban és Szabó Béla drognériájában.

— **Budapesti Napló, az újságírók lapja.** Az a tizen-nyolcz magyar újságíró, a ki hogy függetlenítse magát minden politikai befolyás és minden vállalkozó tőke nyúga alól, megalapította a maga erejéből, minden vállalat mellőzésével a szerkesztőség saját tulajdoná gyanánt a Budapesti Naplót, mesés sikert ért el. A lelkes kis csapat most, közel két év leforgása után a szabadelvű magyar közönségnek legkedveltebb újságszolgáltatója lett. Magával hozván fényes és jó hírű írói neveket, bámulatos szorgalommal és kitartással gyűjtven mindennap össze mind azt, a mi e szerkesztőség, e lap szabadelvű és feltétlenül, mind n irányban független politikájának, nemzeti érületének és magas izlésének minden huszonnégy órában ismétlődő bizonyosságát adja: — a Budapesti Napló ma már nemcsak keletkezésének történetében új és eredeti, de a közönség szimpátiáinak gyors felköltésében is eddig nem látott példát mutat. És minden szám arra vall, hogy a Budapesti Napló alapítói megérdemlik ezt a támogatást. A Budapesti Naplónak friss és megbízható értesülései, lelkes, temperamentumos, komoly, tartalmas, hatásukban valósággal szenzációs politikai cikkei, a melyek nyomtatékosá teszik a politikai sulyra döntő jelentőségű újság véleményét, tárczarovatának magas irodalmi színvonalát, gazdag informatív anyaga, kitünő értesülései, kimerítő, ötletes, változatos, eleven rovatok s mindenrendű közleményeinek változatosága és folyton gyarapodó bősége; napról-napra ékesszólóan tanuskodnak arról, hogy a Budapesti Napló fényesen megfelelt a legvérmesebb várakozásnak is, a mely megjelenését megelőzte. A Budapesti Napló szerkesztősége és olvasóközönsége közt páratlanul meleg és szíves viszony fejlődött ki. Naponkint jelentkeznek ez a Szerkesztői üzenetek rovatában. — A Budapesti Napló szerkesztősége, a mely csakis addigi munkásságára, hírlapírói sikereire és a közönség szimpátiáira apellálva fogott hozzá bátor vállalkozásához, nem csalódott önbizalmában és nem csalódott a közönségben, a mely nagy szeretettel karolta fel ügyét az első perctől fogva. És hogy a közön ég se csalódják benne, arra vállalva, szakadatlan buzgósággal és lelkesedéssel törekszik. A szerkesztőség, a melynek belső tagjai: Vészi József főszerkesztő, Braun Sándor felelős szerkesztő, Ábrányi Emil, ifjabb Ábrányi Kornél, Clair Vilmos, Cerri Gyula, Erős Gyula, Fái Béla, Gergely István, Holló Márton, Horváth Elemér, Janovics Pál, dr. Kovács Jenő, Lyka Károly, Márkus József, Merkl Adolf, dr. Márton Miksa, Molnár Ferencz, Pekár Gyula, dr. Soltész Adolf, Sváb Tivadár, Thury Zoltán napról-napra egész erejét, egész lelkesedését, összes hírlapírói kvalitásait viszi a harczba. Hűséges szövetségese ebben a külső munkatársak díszes serege, a melyből csak Agal Adolf, Balogh Pál, Beksics Gusztáv, Bessenyei Ferencz, Békefi Antal, Eötvös Károly, Feszli Géza, Géczy István, dr. Hagara Viktor, dr. Halász Ignác, Kupa Árpád, Lengyel Laura, Malonyai Dezso, Munkácsy Kálmán, Szabóné-Nogáll Janka, Szana Tamás, Szántó Kálmán, Tömörkény István és Tutesk Anna neveit említjük most. — Ez a rugója a Budapesti Napló eddigi példátlan nagy sikerének és biztosítéka jövőnd szilárd existenciájának. És még egy. Annak az újságnak, a mely senkié másé, csak a szerkesztőségé és a közönségé, a mely semmiféle idegen tőke szolgálatában nem áll és csak a maga munkálkodó embereinek, meg a magyar közönségnek, a magyar hazának, a magyar nemzeti ügynek és a magyar szabadelvűségnek az érdekeit szolgálja: ebben a függetlenségében semmihez sem hasonlítható hatalmas erőforrása van. Olvasóink figyelmét újból is felhívjuk a Budapesti Naplóra és ismételve a legmelegebben ajánljuk ez újságot. Olvasásra az újdonságok iránt érdeklődőknek és valóságos lelki épülésre azoknak, a kiknek a magyar hírlapirodalom magas színvonalában és magyar írók és újságírók hangyaszorgalmában kedvük telik.

— **Negyvennyolczas almanach.** 1848 ötven éves jubileumára és emlékére gyönyörűen illusztrált almanachot adott ki most a Magyar Hírlap. E kötetet minden újonnan belépő előfizető teljesen díjtalanul kapja meg. Jókai, a nagyszerű kor egyik legnagyobb alakja, a ki ozentul szerződése értelmében, csak a Magyar Hírlapra írta, mint legfőbb munkatárs szépirodalmi dolgozatait, gyönyörű arcképet dedikált az olvasóknak ebben az almanachban. Jókaival az élen harmincz állandó belső dolgozótársa van most a Magyar Hírlapnak. Szerkesztősége tehát a legnagyobb és tagjai az irodalom és zsurnalisztika legkiválóbb tagjai. De nemcsak a szépirodalom kiváló kultiválása czélja a Magyar Hírlapnak, hanem első sorban az, hogy a napi események ismertetésében érdekes, friss, bőséges és megbízható, a politikában bátor és becsületes legyen és rendíthetetlenül álljon kormányok és pártok felett. Ezt biztosítja a munkatársaknak az a gárdája, a melynek vezetője Fenyő Sándor szerkesztő, a ki a lap megalapítása óta mindig ezt írta a Magyar Hírlap zászlajára: Demokrácia, demokrácia, ismet csak demokrácia! ez a Magyar

Hírlap hiszekegye. Le a czimkorsággal, a hatalmasok terro-izmusával és előre: a polgárság érdekével, javával; az elhagyottak, a szegények, az igaztalanul szenvedők ügye legyen az első. Amde akkor is így legyen, ha az a polgárság nem is budapesti, mert a Magyar Hírlap nem fuj egy követ azokkal, a kik az egész ország rovására akarják gazdagítani a fővárost. Bünt követ el az, a ki a vidék életnedvét át akarja ömlesztetni Budapest életereibe. Mindenhol, a hol csak magyarok élnek, ha a legkisebb tanyán is, ott az ország fővárosa van. Azért is foglalkoznak a gazdaság életbevágó kérdéseivel is kiváló szakérok. A kedvezmények egész sorozata is ajánlja a Magyar Hírlapot. A Kis Világ című gyermeklapot 50 krajczárért, az Evszak című divatlapot 80 krajczárért kapják negyedévenként az előfizetők és előfizethetnek a Magyar Hírlap- és Nemzeti Szalonra együttesen: Negyedévre 6 frt helyett 5 frttal. Az újonnan belépő előfizetők ezen felül teljesen díjtalanul kapják meg Jókai Mórnak a Magyar Hírlapban most megjelenő regényéből: „Öreg ember nem vén ember“ az eddig megjelent folytatásokat. A Magyar Hírlapra bármely naptól kezdve lehet előfizetni és az előfizetési ár negyedévre 3 frt 50 kr., egy hónapra 1 frt 20 kr. Az előfizetési összeg postautalványon küldhető Budapestre, Honvéd-utca 4. sz. alá.

Színház.

„Talmi herczegnő“, Konti József legújabb eredeti háromfelvonásos operettje került színre először szombaton, márczius 26-án, fél ház előtt. Maga a darab tartalma, a melyet Kövesi Albert és Makai Emil boronáltak össze, mint a legtöbb operettnél, nagyon kevés hatással volt a nézőre. Meséje annyi, hogy Kasimir korcsmáros (Kozma) fiatal felesége (Tiszainé), ki az ifju Gaston herczegnek (Nádasi) meg tetszik, Margarita herczegnő (Staud) által és báró Cognac udvarmester (Sarlay) fondorlatai folytán áruhában, mint „talmi herczegnő“ meghivatik Dárius herczeg (Tiszay) udvarába. Ott részt vesz egy fényes bálon, a melyen férje, a korcsmáros is jelen van s mint szakács, szobrot áll. Gaston már beleszeret és férjévé lesz Margarita herczegnőnek, ki ekkor aztán áruhájától megszabadulva, felismerteti magát. Ilyenforma kis bohókás történet az egész. Első előadását, daczára, hogy jó sokáig volt az előkészületen, kevés számu közönség nézte végig. Leszámítva a semmicske tárgyat, a különben jól és ügyeseb ostanult zenei rész azt a benyomást tette reánk, mintha egyes accordjaival már más operettekben találkoztunk volna. Az a kevés új zenei rész, a mi a darabban van, leginkább a karénekekben nyilvánul, minek folytán a kar összhangzatos énekei voltak azok, a melyeket élvezettel hallgattunk ez estén. Az előadás értékét nagyban emelte az a tánczjelenet, a melyet a második felvonásban Tiszainé és Staud produkáltak, s a mely viharos tetszéssel találkozott. És a mig egyrészt csodálkoznunk kell, hogy miként jutott Nádasi-nak, mint Gaston herczegnek ezuttal az énekes szerep feladatául, épügy kiemelniünk kell Nagy Vil-mát, mint Dárius herczeg nejét élvezetes előadásáért. — Tiszainé és Staud egyaránt jók voltak, nemkülönb Tiszai, Sarlay és Kozma. Többször hívták őket a lámpák elé. Vasárnap, márczius 27-én, a darab másodszori előadását már telt ház nézte végig, — különösen tapsolva Tiszainének és Staudnak az ügyes tánczjelenet után.

Színházi műsor: Holnap csütörtökön „A harang“, Kazaliczky Antal színműve kerül előadásra a szerző felléptével s Nádasi jutalomjátékul. Pénteken félhelyárral a „Varásgyűrű“ és szombaton utolsó előadásul a „Talmi herczegnő.“

CSARNOK.

Emelkedett beszéd.

Egy nagy beszédéről olvasunk sokat most,
Mely mindeneiket magával ragadt,
Mely sok bajában, szenvedése közt is
Vigasztalja, emeli a magyart.

Poétikus volt minden mondatában,
Lendületes, hatalmas és erős,
Mutatja, hogy e hanyatló század még
Nagy eszmékkel, tervekkel viselds.

Sirt, a ki hallá, oly szívet rendítő
Oly megkapó volt ez a nagy beszéd,
Varása, mint szíren-zene olvasatá
A honatyák szívet, lelkét, esztét.

Ki mondta el hát e csodás szónoklást,
És a ki mondta, ugyan mit papolt?
Hirt adnak erről ragyogó frázissal
A hűséges kormánypárti lapok.

Bánffy ur által tartatott e spics meg,
Nagy szónok lenni ő sziveskedett,
Varázzsaván nemcsak honfiak keble,
De még a kvóta is emelkedett.

Hüvelyk Matyi.

Czo ki lusták!

Nagy mester a nép a gunyolódásban, melyben minduntalan megnyilatkozik az a sajátságos őshumor, a mi kiválólag a nép ajkán terem. Ez az őshumor nyilatkozik meg az alábbi gunyolódásban is, amely most kelt szárnyára megyénk déli vidékén.

Az új hitüeket, a szocialistákat gunyolja. Ezeket itt százféléképen nevezik, mert bizony azt a furcsa idegen szót, az idegen eszmével egyetemben nehezen veszi be a magyar. Eleintén czuczilistának, majd czoczalistanak, később czuczolájnak hívták e vidéken a szocialistát.

Legújabb elnevezésük most kelt szárnyra s mire ránk következik a rügyfakadás ideje, már az egész vidéken e gunynéven fogják említeni a szocialistákat. Munkásölfogadás alkalmával történt, hogy a szocialisták, a kik nap-nap után pipázgatva nézik a világ folyását, a fülüket sem mozdították az ajánlatra.

— Hát semmi aron nem akarnak kendtek dologba állani? — mondta nekik a munkás-felfogadó magyar.

— Dehogy akarnak dolgozni ezek — tóditotta a másik. Azt várják ők, a mig benyől a szájuk.

— Vagy tán azért tátogatják sült galambra — tette hozzá gunyolódva az előbbi.

— Ne csufolódjanak velünk, mondta erre csöndesen az egyik elvtárs.

— De bizony fiam — felelte a dérütött fejű magyar — össze is nyölhetne a szátok, ha a pipa nem volna mindétig a pofavégen.

De a czuczilista magyaroknál nem használt a szóbeszéd, mert az elnökük, a ki az újságaikból tapasztalja ki a szájükre valót, azt mondta, hogy ne álljanak munkába, mert majd később a napszám „ázsioja“ emelkedni fog.

El is ment a két munkásfelfogadó magyar, de aztán megint csak visszatértek azon reményben, hátha meggondolták azóta a dolgot a munkások.

— No, — adta föl a szót az öregebbik újból.

Czo ki lusták, czuczilisták — tette hozzá a másik.

Ezen jót nevettek a körülállók is a munkások nem kis bosszuságára, sőt az egyik a szót is megkoczkáztatta.

— Hát bizony nem is czoczilisták kendtek, hanem *csó ki lusták* — mondta újra nagy derűtséget keltve.

Az új szó azóta gyorsan terjed, mert az ősi néphumor televényéből fakadt gunynév ragadós. Különösen pedig azért, mert a szocialisták szörnyen haragszanak érte.

Hirdetmény.

A borsodmegyei kir. pénzügyigazgatóság által 1898. évre megállapított házbéradó ki-rovásokat tartalmazó lajstrom az 1883. évi XLIV. t. cz. 18. §-a értelmében márczius hó 26-tól április 3-ig bezárólag Miskolcz város adópénztári hivatalánál 8 napi közszemlére kitétetik.

Mely körülményt azon figyelmeztetés mel-lett hozzuk az érdeklettek tudomására, hogy azon adózók, kik a kivétési lajstromban fog-lalt adónemmel már a mult évben is meg-voltak róva, a lajstrom kitételét követő 15 nap alatt, azon adózók pedig, kik a folyó évben első ízben rovattak meg, adótartozásuknak az adókönyvecskeben történt bejegyzését követő 15 nap alatt a közigazgatási bizottsághoz felelbezzhetnek.

A felelbezzések beadására nézve megjegyze-zetük, hogy azok, az itt említett adónemet illetőleg alólirott hivatalhoz nyújtandók be.

Miskolcz, 1898. márczius hó 24-én.

Miskolcz város adópénz-tári hivatala.

Szerkesztői üzenetek.

Egy öreg színházbarát. Ne feszegessük a dolgot, elég volt abból annyi, a ki meg akarta érteni, megértette abból a pár sorból is, hogy mit akarunk azzal mondani. Különben levelét átadtuk Carolus-nak. Szíves üdvözlét.

Gy. V. urnak. Rendelteségi helyére juttattuk. Egyébként az előbbi üzenet Önnek is szól.

T. Lajos urnak. Kéziratok visszaadására nem vállalkozhatunk. Legyen nyugodt, nem kerül az már senki kezébe, olyan jó helyre tettük.

Győztes. Legközelebb sorra kerül. Köszönet.

Jólánka. Ne legyen hitetlen. Mi meg vagyunk győződve, hogy a mit „Ó” tesz, az helyesen és ok-szerűen van téve. Legyen azért csak hozzá egészen őszinte. Szíves üdvözlét.

Sz. M. urnak. Bármely könyvkereskedés útján megrendelhető. Az ára, ha jól emlékezünk, 10 frt.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos.

Ruttkay Menyhért.

✕ Butellás asztali borok. ✕

Értesítés.

Van szerencsém a n.-é. közön-ség becses tudomására hozni, hogy vendéglő-helyiséget f. évi ápril hó 1-én bezüntettem s ez időtől fogva kizárólag

butellás borokat

zárt és nyitott edényekben

fogok árusítani **Kossuth-utcza 4. szám** alatt, az udvarban levő helyiségemben.

A n.-é. közönség jóakaratu pártfogását kérve továbbra is, maradtam tisztelettel

Arvay Dániel.

✕ Valódi jó vörös borok. ✕

✕ Valódi hegyaljai asszu-bor. ✕

✕ Hegyaljai szamorodni. ✕

Amerikai alanyú szőlőajtványokat készítik: **Furmint, Nagy-Burgundi, Riesling, Muscotály és csemege-fajokat;**

f. év novemberi szállításra:

Monticolára 120 frt
Portalisra (fajtiszta) 110 »
Ripáriára (40% Portalis) 100 »

Megrendeléseket április 15-éig fogadok el, a mikor 30% előleg küldendő.
Monticolát ojtásra **20**, ültetésre **8** frtéért;
Portalist, mely dr. Szabó Gyula urtól való és fajtisztaságáról kezeskedem, ojtásra **12**, ültetésre **2** frtéért;
Ripáriát, melyben 40% portalis van, ojtásra **8**, ültetésre **1** frtéért adok **egy millió** mennyiségben.

Elek Árpád,
 S.-Szentpéter.

ELADÓ HAZ.

Mélyvölgy-utcza, 3 lakrészből és megfelelő melléképületekből álló

szabad kézből, készpénzfizetés ellenében

AZONNAL ELADÓ.

Közelebbi értesítést alólirott nál nyerhetni.

Dr. Laurencz Ferencz,
 ügyvéd.

Van szerencsém a n.-é. közönség figyel-mébe ajánlani a **husvétii idényre** be-szerzett alkalmi czikkeimet, ugymint:

husvétii tojásokat,
 mindenféle gyümölcsökből készült **szesz-es italokat**, valamint jó hírnévnek örvendő **fűszerüzletemet.**

A fővárosi és külföldi lapokra előfizető t. közönséget értesítem, hogy a lapokat a vonat megérkezése után azonnal házhoz kül-döm külön e célra alkalmazott számos kihordókkal még a legtávolabb lakóknak is minden díj nélkül.

A „Magyarország“-ot reggel 6 órakor kézbesítetem.

✕ Kihordó fiúk felvételnek. ✕

Groszmann Jágó,
 fűszer- és vegyeskereskedő.

A „SANTAL EGGER“

Kiváló gyógyerejű készítmény. Főlegessé teszi a Copaivát és Cubebát. Felülmulja pontos és biztos hatásban eső, hólyag- és vesebántalmak-nál a külföldi gyártmányok legjobbját. A **Hama-melis Injecciónal** egyetemben használva a legmakacsabb folyást megszünteti. 1 üveg (40 darab) ára 1 frt 50 kr., a pénz előleges bekül-dése mellett postán bérmentve 1 frt 70 kr., 2 üveg 3 frt 20 kr., 2 üveg Injección és 1 üveg Santal Egger bérmentve 3 frt 25 kr.

Főraktár: Gyógyszertár a „Nádor“-hoz Buda-pest, VI. Váci-körút 17.

Kapható **Miskolczon Balog József, Baruch Gyula, Rácz Jenő és Szabó Gyula** dr. gyógyszerész uraknál.

Cs. kir. szab. Ditrichstein-féle

poloskairtó szer

főülmulhatlan hatása a **poloskák és ezek petéinek kiirtásánál.**

Alkalmazható mindenütt a nélkül, hogy ennek nedvessége foly-tán a kárpitokon, szöveteken vagy butorokon felt- vagy peccét-nyomot hátra hagyja. Orvosilag constatálva, miszerint a szoba levegője desinfcizálódik; nem lobbanékony és így a **legkitűnőbb poloskairtó szer.**

Ára üvegenként ecsettel 40, 75 kr., 1.50, 3 frt.
 Gummifecskendő 40 kr.

Egyidejűleg ajánlom kis **kézi gőzgépet**, melynek segítségével a **poloskairtó szer** gőze minden poloskafészekbe bevezethető, miáltal tökéletes és alapos kiirtás érhető el. — **Ára ezen kis kézi gőzgépnek 2 frt.**

Svábbogarak, oroszférgék, molyok és bolhák
 legrövidebb idő alatt alaposan kiirtatnak irtóporom által.

== I doboz 40 kr és 1 frt. — Gummifecskendő darabja 40 kr. ==

Megrendelések utánvét vagy a pénz előleges beküldése mellett pontosan eszközöltetnek.

DITRICHSTEIN MÓR Budapest, VII., Nyár-utcza 34-ik szám.

✕ Elárusítók kerestetnek. ✕

Hivatalosan ólomzárolt, arankamentes

lóhere- és lucernamag

eredeti fajtisza takarmányrépamag.

továbbá mindennemű más **mezőgazdasági, konyhakerti és virág-**
mag, kereskedésem régi jó hírnevéhez hiven legjobb minőségben kapható

Weidlich Pál magkereskedésében „a fekete kutya” Miskolcson.

➔ Arjegyzéket vagy mintát kívánatra bérmentve küldök. ➔

Igervények

Tiszai és Szegedi nyeresemény-sorsjegyre, húzás már április 1-én.

➔ **főnyeresemény 100,000 frt.** ➔

Ara csak 3 frt 25 kr. bélyeggel.

1870-iki magy. kir. nyeresemény-kölcson, húzás már május 15-én.

➔ **főnyeresemény 120,000 frt.** ➔

Ara csak 5 frt bélyeggel.

A tőlem vett és nyert sorsjegyek: 5577, 5578, 5588, 5590, 5591, 5592, 6576, 6582, 6585, 6588, 6593, 6594, 6596, 6599, 12856, 12876, 20927, 21209, 12393, 46406, 46945, 59926, 67279, 67280, 67288, 67290, 67294, 72158, 7219, 72177, 72185, 74957, 7982, 85765, 85768, 90407, 90966, 91830, 99175 stb., stb.

100,000 sorsjegy, 50,000 nyeresemény.	
Szerencse-számok csak Falkensteinnál!	
Magy. kir. osztálysorsjegyek.	
Húzás 1898. évi május 11. és 12-én.	
EREDETI ÁRAK:	
Egy egész sorsjegy 6 frt.	Egy negyed sorsj. 1.50
Egy fél sorsjegy 3 frt.	Egy nyolczad sorsj. —.75
A kihuzott nyereseményekről t. vevőimet azonnal értesitem.	
Nálam vásárolt sorsjegyek bélyegzőmmel vannak ellátva.	
FALKENSTEIN SÖMA	
bank- és váltó-üzlete	
MISKOLCZON, Színház-épület.	
Szerencse-számok csak Falkensteinnál!	
100,000 sorsjegy, 50,000 nyeresemény.	

Nyeresemény	Korona
1 a	60000
1 a	20000
1 a	10000
1 a	5000
3 a	2000 6000
5 a	1000 5000
8 a	500 4000
30 a	300 9000
50 a	100 5000
2900 a	40 116000
3000 nyer. K.	240000

A tőlem vett és nyert sorsjegyek: 99175, 91830, 90966, 90407, 85768, 85765, 77982, 74927, 72185, 72177, 72158, 67294, 67290, 67288, 67280, 59926, 46945, 46406, 21209, 20927, 12893, 12876, 6599, 6594, 6593, 6588, 6585, 6582, 5592, 5591, 5590, 5577, 5588, 5578 stb., stb.

Nagyérdemű hölgyközönség!

Van szerencsém tisztelettel tudomásul adni, hogy bécsi bevásárlásomból hazatérve, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a tavaszi és nyári idényre **a legújabb divat szerinti**

női és gyermekkalapokkal

a m. t. hölgyközönség legkényesebb és legmagasabb igényeinek is megfelelni képes vagyok.

A n.-érd. közönség b. pártfogását kérve, maradok

kiváló tisztelettel:

Kenyeressy Boriska

divatárusnő,

Széchenyi-utca, a Színház-épület mellett.

A t. hölgyközönség figyelmébe!

A párisi gyors szabászat

pár órai gyakorlat után biztosan elsajátítható.

➔ **Az oktatási díj 4 frt.**
Tessék próbát tenni! ➔

A női ruhavarrás alapos elsajátítása céljából a rendes tanfolyamra leánykák fölvetetnek.

Női ruhákat traneczia divat-lapok mintái után a legdiszesebb kiállításban 5—6 frtért készítek.

Kész ruhák megrendelésre, finom kelméből a legelegánsabb kiállításban **csak 20 frt.**

Becses pártfogásukat kérve, vagyok

mély tisztelettel

Kmetty Julia, női ruhakészítő

Nagy-Hunyad-utca 27., 4. ajtó.

LEONHARDI-féle tenták a legjobbak!!

Csakis valódi a feltalálótól

LEONHARDI ÁGOST,

Boltenbach a d. Elbe.

Író-tenták.

Antracén-tenta, kék-fekete
Legf. könnyűtenta, kék-fekete
Alizarin-tenta, zöld-kék-fekete
Gallus-tenta, korom-fekete
Világpósta-tenta.

Legjobb folyó-tenta a könnyűvezetéshez, határtalan tartósság-
okmányok számára. S. abadalmazott eljárásom szerint készítve.

Másoló-tenták.

Antracén-másoló.
Alizarin író és másoló
Encre violette noire communicative
Violette kettős másoló
Fekete

Fekete világpósta másoló
kitűnően másolódnak, egyszersmind könyvelésre is ajánlatosak.
Non plus ultra másoló, 4—6 másolatot ad. Fontos bankok-
nak, biztosító intézeteknek és tengerentúli levelezésre.

Bank- és pecsétviasz stb. A bel- és külföldi legtöbb írószekereske-
désben kaphatók.

